

i selve retssagen og havde mulighed for at tale med offeret, inden man gik til politiet med henblik på afhøring osv., fordi det gav en ro for den enkelte kvinde.

Derfor er jeg da også meget tilfreds med, at justitsministeren åbner døren for, at Strafferetsplejeudvalget skal tage stilling til bistandsadvokatens deltagelse i hele forløbet, herunder at bistandsadvokaten får lejlighed til at få adgang til sagens materialer og dokumenter og være til stede ved retsmøderne, stille spørgsmål til voldtægtsofferet og forslå supplerende bevisførelse. For jeg tror, det er vigtigt, at bistandsadvokaten er sammen med offeret hele vejen igennem, og at offeret hele tiden kan foreslå elementer i retssagen.

Men dermed er ikke sagt, at offeret skal have partsstatus. Det har man i nogle af de andre nordiske lande, og vi har ikke med det her beslutningsforslag, som Det Radikale Venstre og Enhedslisten også står bag, ønsket at tage et nyt skridt i spørgsmålet om den danske retsførelse. Det skal stadig væk være det offentlige, der ejer sagen. Det skal være det offentliges ansvar at gennemføre sagen objektivt og korrekt.

Kl. 15.45

Det, der så har været stridsspørgsmålet under førstebehandlingen, har været muligheden for at etablere et konfliktråd. Der tror jeg i og for sig, det ville være en god idé, at de medlemmer, som har anfægtet værdien af et konfliktråd, fik lejlighed til at se de rapporter, som de implicerede politikredse har omkring konfliktråd; rapporter, der er blevet udgivet en gang om året, siden man startede med forsøget for adskillige år siden.

Det viser sig nemlig med de afrapporteringer, at det er en utrolig stor gevinst for offeret at få lejlighed til at få gennemarbejdet sagen, få lejlighed til at fortælle gerningsmanden, hvilken forfærdelig ulykke hun har været udsat for.

Dertil kommer, at Rigshospitalets voldtægtscenter jo har haft stor fornøjelse af at introducere konfliktråd, når det drejer sig om voldtægtsofre.

Fru Elisabeth Arnold kom med en beskrivelse af en konkret sag, vi har hørt om, og der tror jeg, det vil være til meget stor gavn for voldtægtsofferet at få sat ord på, hvilken konsekvens en voldtægt har haft for den pågældende kvinde.

Jeg undrer mig lidt over, at justitsministeren – og derfor selvfølgelig også de øvrige regeringspartiordførere – har afvist forslaget om, at sagsbehandlingstiden for voldtægtssager skal nedbringes, så den svarer til voldssager. Det er op-

rindeligt 3 gange 30 dage, og vi kan jo se på de statistikker, som domstolene kommer med med jævne mellemrum, at det har haltet lidt med at komme ned på de 30 dage. Der er stadig væk en lidt for stor andel, der ikke rigtig lever op til målsætningen.

Men omvendt skal vi jo være klar over og opmærksomme på, at det forhold, at man skal lave den her statistik, det forhold, at man skal indberette centralt, hvor lang tid det har taget med de forskellige typer sager, lægger et pres på systemet. For det, vi jo også ved, er, at det er dybt krænkende for et voldtægtsoffer og meget angstprovokerende for et voldtægtsoffer, hvis hun ser, at gerningsmanden stadig væk render rundt i nabolaget.

Derfor tror jeg, det vil være en god idé – ifald vi ikke får den her målsætning ind med justitsministerens underskrift på – at vi i hvert fald systematisk får indberetninger for, hvor lang tid det så rent faktisk tager at gennemføre en voldtægtssag.

Så har der også været en diskussion om Erstatningsnævnets praksis, hvorefter man kun kan få erstatning, hvis man har anmeldt det til politiet inden 24 timer med de undtagelser, som vi i øvrigt også har beskrevet i bemærkningerne. Det, man skal være opmærksom på her, er, at voldtægtscentre stort set alle fortæller, at det godt kan tage et stykke tid, før man som voldtægtsoffer kommer det der skridt videre og siger: Hvis han kan gøre det mod mig, så kan han også gøre det mod andre. Forudsætningen for, at vi får ham til at holde op, er, at der rent faktisk kommer en retssag, der følger op på det. Der tror jeg, at det også vil være godt for voldtægtsofferet, at hun så samtidig også ved, at hun der ved måske kan få dækket nogle af de udgifter, hun har haft i forbindelse med overgrebet.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt efterforskningen ødelægges ved, at man udvider 24-timers-reglen, vil jeg sige, at der tror jeg, man skal huske på, at når man kommer til voldtægtscenteret, så bliver man jo undersøgt af kvalificerede læger, der har kompetencen til at lave de der sporundersøgelser, gemme de eventuelle mærker, sæd eller andet, der måtte være på offeret, med henblik på senere at kunne anvende det i en retssag. Og der tror jeg ikke, at en ændring af Erstatningsnævnets praksis til at handle om, at man kan medregne tiden fra henvendelsen til centeret for voldtægtsofre, vil ødelægge efterforskningen. Så derfor vil vi under udvalgsbehandlingen holde fast på, at vi tror, dette er en